

miljømæssig risiko, der knytter sig til deres produktion. For det andet hensynet til en rationel tilrettelæggelse af miljøarbejdet hos virksomhederne, og for det tredje hensynet til at sikre en høj faglighed og mulighed for rationel tilrettelæggelse på myndighedsside. Udvalget har udmøntet ovenstående i en række kriterier, hvorefter et flertal i udvalget har anbefalet, at i størrelsesorden 235 virksomheder vil ligge hos ministeren. På baggrund af udvalgets redegørelse vil fordelingen mellem ministeren og kommunalbestyrelserne af opgaverne vedrørende godkendelse og tilsyn med disse særligt komplicerede virksomheder blive reguleret ved en bekendtgørelse, der udstedes med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 40. Fordelingen af opgaverne vedrørende disse virksomheder sker også i dag ved en bekendtgørelse. Dette spørgsmål indgår således ikke direkte i dette lovforslag.

Som yderligere opfølgning på Myndighedsudvalgets anbefalinger indsættes der i § 82, som ny bestemmelse, en mulighed for at overføre godkendelses- og tilsynskompetencen vedrørende listevirksomhed fra kommunalbestyrelsen til ministeren. Dette vil kunne ske efter ansøgning fra kommunalbestyrelsen eller virksomheden. Baggrunden for forslaget er, at der kan forekomme helt specielle situationer, hvor det kan være relevant at flytte kompetencen. Anvendelsen af bestemmelsen kan efter udvalgets opfattelse ske i situationer, hvor der er tale om en væsentlig sag, dvs. at virksomheden skal indebære en ikke ubetydelig potentiel forurening. Samtidig skal der sandsynliggøres en væsentlig optimering af miljøindsatsen på virksomhedssiden ved kompetenceovergangen, eller de lokale myndigheder skal kun meget vanskeligt kunne opbygge eller fastholde en kompetence, der sikrer en god faglig behandling af virksomheden. Det vil alene være miljøministeren, der afgør, om ministeren skal overtage godkendelses- og tilsynskompetencen, hvilket så vidt muligt bør ske i enighed med både virksomhed og kommunalbestyrelse.

Som konsekvens af de ovenfor beskrevne ændringer som følge af aftalen om strukturreformen sigter dette lovforslag desuden mod at ændre klagereglerne i miljøbeskyttelsesloven, idet miljøministeren (i praksis Skov- og Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen) vil blive 1. instans i en række sager efter miljøbeskyttelsesloven. Ændringen af klagereglerne er kun delvist en følge af aftalen om strukturreformen. Det er imidlertid naturligt i denne sammenhæng at overføre også klager over kommunernes sager i øvrigt. Lovforslaget indeholder således en generel ændring af klagereglerne. Hidtil har Miljøklagenævnet været klagemyndighed for en del af de afgørelser, med hensyn til hvilke Mil-

jøstyrelsen har truffet afgørelser som klagemyndighed (større eller principielle sager) og enkelte sager, hvor Miljøstyrelsen i dag er 1. instans. Miljøklagenævnet har selv truffet afgørelse om, hvilke sager nævnet har kompetence til at behandle, idet nævnet dog har haft pligt til at behandle alle klagesager vedrørende (i) – mærkede virksomheder (virksomheder, som helt overvejende er omfattet af IPPC-direktivet (Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-tidende nr. L 257 s. 26)) samt klager over styrelsens 1. instans-afgørelser. Med det foreliggende forslag lægges der op til, at Miljøklagenævnet bliver eneste klageinstans i alle sager, der hidtil har kunnet indbringes for ministeren (i praksis Skov- og Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen).

Lovændringen vil i øvrigt nødvendiggøre en gennemgang af en lang række af de eksisterende bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven med henblik på konsekvensændringer som følge af den ændrede myndighedsstruktur.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Som det fremgår af aftalen om strukturreformen, vil ændringerne i opgavefordelingen i forbindelse med reformen blive gennemført ud fra princippet om, at reformen er udgiftsneutral og pengene følger opgaverne.

Miljøministeriet udsendte på den baggrund lovforslaget om ændring af miljøbeskyttelsesloven i økonomisk høring den 18. november 2004 samt i fornyet høring den 9. december 2004. Udgangspunktet for drøftelserne af de økonomiske konsekvenser har været udgiftsniveauerne i regnskaberne for 2003, som er det seneste afsluttede regnskabsår. Formålet med drøftelserne har været at kvalificere skønnene over de økonomiske konsekvenser, herunder især at nå en teknisk afklaring af de enkelte lovforslags udgiftsopgørelser på de kommunale og amtskommunale driftskonti, bortset fra de ikke direkte henførbare udgifter til administration (hovedkonto 6).

Det er Miljøministeriets vurdering, at der i forbindelse med lovforslaget overføres 163,1 mio.kr. fra den amtskommunale sektor. Heraf overføres 48,2 mio. kr. til primærkommunerne og 114,9 mio. kr. til staten. De anførte beløb er baseret på udgiftsopgørelserne på hovedkonto 0-5 i regnskab 2003 opregnet til 2005 pris- og lønniveau og 2007-opgaveniveau. Primærkommunerne og staten vil desuden overtage gebyrindtægter i forbindelse med godkendelser og tilsyn med særligt forurenende virksomheder.